

Не може да свикне.

143.

Като пайдушката


Пѣй- те ми, пѣй- те, пи- лен- ца,
дор- де сте дреб- ни подъ ма- ма

Пѣйте ми, пѣйте, пиленца,
Дорде сте дребни подъ мама,
Дорде не сте ми хвъркнали,
Далечъ отъ мама кацнали.
И азъ кога бѣхъ при майка,
Кждето ходѣхъ, все пѣхъ.
Отъ какъ ме мама ожени,
Кждето ходя, все плача:
Не мога да се науча
По новоселски улици
На геранъ вода да вадя,
Брѣзи биволи да поя,
Въвъ легень ризи да пера,
На синджиръ да ги простирамъ.